

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 78.731/16
van 27 januari 2026

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging
van verschillende besluiten van de Vlaamse Regering van het
beleidsveld opgroeien’

Op 23 december 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 27 januari 2026, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van verschillende besluiten van de Vlaamse Regering van het beleidsveld opgroeien’.

Het ontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 15 januari 2026. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, kamervoorzitter, Toon MOONEN en Annelies D’ESPALLIER, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Ilse ANNÉ, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Peter SCHOLLEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 27 januari 2026.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe verschillende wijzigingen aan te brengen in drie besluiten van de Vlaamse Regering met betrekking tot de kinderopvang van baby's en peuters.

Het gaat meer bepaald om wijzigingen aan het Vergunningsbesluit van 22 november 2013¹ (artikelen 1 tot 10 van het ontwerp), het Subsidiebesluit van 22 november 2013² (artikelen 11 tot 24) en het Procedurebesluit van 9 mei 2014³ (artikelen 25 tot 44).

Luidens artikel 46 van het ontwerp treedt het te nemen besluit in werking op 1 april 2026. Eén bepaling heeft evenwel uitwerking met ingang van 1 januari 2026 (artikel 40) terwijl een andere bepaling pas in werking treedt op 1 september 2026 (artikel 14). Daarnaast wordt in een overgangsregeling voorzien voor organisatoren aan wie reeds een afwijking werd toegekend op grond van artikel 63 van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, zoals dat artikel van kracht was vóór de ontworpen wijziging ervan (artikel 45 van het ontwerp).

RECHTSGROND

3.1. Luidens de rubriek “Rechtsgronden” in de aanhef wordt voor het ontwerp rechtsgrond gezocht in artikel 4, zesde lid, artikel 6, §§ 1, 4, 5 en 7, artikel 7, tweede lid, artikel 8, artikel 9, tweede lid, artikel 10, 1°, 2° en 3°, artikel 12, § 1, tweede lid, en § 3, artikel 19, negende lid, en artikel 36, eerste, tweede en derde lid, van het decreet van 20 april 2012 ‘houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters’.

Daarbij moet het volgende worden opgemerkt.

3.2. Een aantal van de in de aanhef vermelde artikelen van het decreet van 20 april 2012 bevatten geen machtiging aan de Vlaamse Regering.

¹ Besluit van de Vlaamse Regering van 22 november 2013 ‘houdende de vergunningsvoorwaarden en het kwaliteitsbeleid voor gezinsopvang en groepsopvang van baby's en peuters’.

² Besluit van de Vlaamse Regering van 22 november 2013 ‘houdende de subsidies en de eraan gekoppelde voorwaarden voor de realisatie van specifieke dienstverlening door gezinsopvang en groepsopvang van baby's en peuters’.

³ Besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2014 ‘houdende de procedures voor de aanvraag en de toekenning van de vergunning en de subsidies voor gezinsopvang en groepsopvang van baby's en peuters’.

Het gaat om artikel 6, §§ 1 en 4, artikel 10, 1°, 2° en 3°, en artikel 36, eerste en tweede lid, van het decreet van 20 april 2012.

Deze bepalingen zijn weliswaar inhoudelijk relevant voor het afbakenen van de draagwijdte van de delegaties die zijn opgenomen in artikel 6, § 5, artikel 12, § 1, tweede lid, en § 3, en artikel 36, derde lid, van het decreet van 20 april 2012, waarvan de precieze omvang immers maar bepaald kan worden door ze te lezen in samenhang met (onder meer) deze bepalingen, maar zij bieden, op zich genomen, geen rechtsgrond voor het ontwerp.

3.3. Artikel 8 van het decreet van 20 april 2012 bevat enkel machtigingen aan de Vlaamse Regering in paragraaf drie daarvan, waarvan enkel de machtiging in het eerste lid relevant is voor het voorliggende ontwerp. De vermelding van dit artikel dient dan ook gepreciseerd te worden door melding te maken van artikel 8, § 3, eerste lid, van het decreet van 20 april 2012.

3.4. Voor de bepalingen waarbij een taak wordt opgelegd aan het agentschap Opgroeien Regie kan mede rechtsgrond worden gevonden in artikel 8, § 2, van het decreet van 30 april 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Opgroeien regie’.⁴

3.5. Artikel 40 van het ontwerp strekt ertoe in het Procedurebesluit van 9 mei 2014 de artikelen artikel 107/5 tot 107/7 in te voegen waarin de procedure wordt bepaald voor de aanvraag van een eenmalige forfaitaire vergoeding als vermeld in artikel 19, achtste lid, van het decreet van 20 april 2012 en artikel 27 van wat het nieuwe Handhavingsbesluit Baby’s en Peuters moet worden.⁵

In dit verband brengt de Raad van State in herinnering wat in advies 78.544/16 van 22 december 2025 werd opgemerkt met betrekking tot dat ontworpen artikel 27:⁶

“Ook artikel 27 van het ontwerp ontleent in beginsel rechtsgrond aan artikel 19, negende lid, van het decreet van 20 april 2012.

In zoverre echter in artikel 27, § 2, zesde lid, van het ontwerp wordt bepaald dat, in geval van betaling van een forfaitair bedrag als bedoeld in artikel 19, achtste lid, van het decreet van 20 april 2012, de organisator zelf geen initiatief neemt om de overeenkomst met medewerkers stop te zetten naar aanleiding van de schorsing, tenzij de organisator een probleem vaststelde met het functioneren van de medewerker, kan deze bepaling geen rechtsgrond vinden in het voormelde decreetsartikel. Nu ook geen andere rechtsgrond voor deze bepaling voorhanden lijkt te zijn, kan zij geen doorgang vinden.”

⁴ Gelezen in samenhang met artikel 6 van dat decreet.

⁵ Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over het toezicht op en de handhaving van de naleving van de vergunnings- en subsidievoorwaarden voor de kinderopvang van baby’s en peuters door Opgroeien regie’, waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, advies 78.544/16 van 22 december 2025 heeft uitgebracht.

⁶ Zie opmerking 3.4 van dat advies.

Diezelfde opmerking geldt met betrekking tot de ontworpen artikelen 107/5 tot 107/7 van het Procedurebesluit van 9 mei 2014, die in beginsel rechtsgrond vinden in artikel 19, negende lid, van het decreet van 20 april 2012, zij het met uitzondering van het ontworpen artikel 107/5, eerste lid, 6°, dat geen doorgang kan vinden.

ALGEMENE OPMERKINGEN

4. Net als het voorliggende ontwerp strekt het ontwerp van besluit dat bij de Raad van State gekend is onder het rolnummer 78.677/16 tot wijziging van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, het Subsidiebesluit van 22 november 2013 en het Procedurebesluit van 9 mei 2014. Beide ontwerpen voorzien gedeeltelijk in wijzigingen van dezelfde bepalingen.

Uit de onderscheiden bepalingen inzake inwerkingtreding leidt de Raad van State af dat het de bedoeling is dat de wijzigingen vervat in het ontwerp gekend onder rolnummer 78.677/16, waarvan de inwerkingtreding grotendeels is vastgelegd op 1 januari 2026, voorafgaan aan de wijzigingen in het voorliggende ontwerp, dat bedoeld is om voornamelijk op 1 april 2026 in werking te treden. In dat geval hadden de eerstgenoemde wijzigingen volledig in rekening moeten worden genomen bij de redactie van het voorliggende ontwerp.

In sommige bepalingen van het voorliggende ontwerp is reeds rekening gehouden met de wijzigingen van het ontwerpbesluit dat gekend is onder rolnummer 78.677/16. Zo blijkt dat bij de redactie van dit besluit rekening werd gehouden met de toekomstige invoeging en nummering van artikelen in het Procedurebesluit van 9 mei 2014.⁷ Ook blijken de ontworpen woordgroepen die worden ingevoegd in de artikelen 60 en 61 van dat besluit te zijn opgesteld met inachtneming van de invoeging van een artikel 58/1 bij artikel 17 van het ontwerp gekend onder rolnummer 78.677/16 (artikelen 30 en 31, 1°, van het ontwerp).

De afstemming blijkt evenwel onvolledig. In andere bepalingen van het voorliggende ontwerp wordt geen rekening gehouden met de wijzigingen die het ontwerp gekend onder rolnummer 78.677/16 in dezelfde artikelen zou aanbrengen, waardoor de op te heffen of te wijzigen woordgroepen in de artikelen 63, 69, 70, eerste lid, en 79, 3°, e), van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 niet langer volledig overeenstemmen met de geldende of toekomstige tekst.⁸

Zo wordt in artikel 12 van het ontwerp niet in rekening genomen dat artikel 7 van het ontwerp gekend onder rolnummer 78.677/16 al een vierde lid toevoegt aan artikel 7/1 van het Subsidiebesluit van 22 november 2013. Evenmin wordt in artikel 29 van het ontwerp gepreciseerd dat, na aanneming van artikel 18, 2°, van dat andere ontwerp, het te wijzigen onderdeel van artikel 59 van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 deel zou uitmaken van het eerste lid. Ook moet de

⁷ Bijvoorbeeld artikel 39 van het ontwerp, waarin rekening wordt gehouden met de invoering van een artikel 107/2 door artikel 32 van het ontwerp gekend onder rolnummer 78.677/16.

⁸ Met name de artikelen 19, 20, 21 en 23 van het ontwerp gekend onder rolnummer 78.677/16.

wetshistoriek van verschillende te wijzigen bepalingen nog aangepast worden aan de wijzigingen die zijn opgenomen in het andere ontwerp.⁹

Een dergelijke parallelle behandeling van twee ontwerpbesluiten die dezelfde regelgeving wijzigen, leidt tot afstemmingsproblemen en risico's op incoherenties. Het verdient dan ook aanbeveling de voorgenomen wijzigingen in één gecoördineerd ontwerp samen te brengen, dan wel de voortgang van het ontwerpbesluit gekend onder rolnummer 78.677/16 nauwgezet op te volgen en, indien dit ontwerp wordt aangenomen, het voorliggende ontwerp aan een nieuw en grondig onderzoek te onderwerpen met het oog op de onderlinge afstemming.

5. Met het oog op de verdere professionalisering van de sector van de kinderopvang strekken de artikelen 5 en 7 van het ontwerp ertoe het Vergunningsbesluit van 22 november 2013 te wijzigen, zodat daarin zowel voor verantwoordelijken als voor kinderbegeleiders wordt bepaald dat zij hun functie beroepsmatig uitoefenen.

Wat de kinderbegeleiders betreft, wordt in de ontworpen laatste zin van artikel 43, § 1, van het Vergunningsbesluit bepaald dat zowel de kinderbegeleider als “de kinderbegeleider in een kwalificerend traject” zijn functie beroepsmatig moet uitoefenen (artikel 7, 1°, van het ontwerp).

Voor de nadere invulling van het begrip “beroepsmatig” wordt in de nota aan de Vlaamse Regering, bij de toelichting over artikel 7 van het ontwerp, verwezen naar de toelichting bij artikel 5, waarin onder meer wordt gesteld dat “iemand die een arbeidsovereenkomst heeft gesloten in het kader van duaal leren, als beroepsmatig actief” beschouwd wordt.

Gevraagd of het de bedoeling is op die manier een onderscheid te maken naargelang het type van overeenkomst dat in het kader van het duaal leren wordt gesloten, en of bijvoorbeeld personen met een overeenkomst alternerende opleiding in aanmerking komen, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Zodra een persoon een overeenkomst heeft in het kader van duaal leren met de organisator voor de taken die hij/zij opneemt, de organisator sociale verplichtingen heeft (zoals dimona-aangifte, RSZ-aangifte) naar aanleiding van de overeenkomst en de medewerker vergoed wordt, hetzij via een loon, hetzij via een leervergoeding, zal dit als beroepsmatig beschouwd worden. Gewone stage-overeenkomsten, overeenkomsten met vrijwilligers komen niet in aanmerking.”

Voor zover uit dit antwoord mag worden afgeleid dat het de bedoeling is om de personen in een kwalificerend traject duaal leren voor kinderbegeleider in het algemeen in aanmerking te nemen, zou het duidelijker zijn in artikel 43 van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013 te bepalen dat “de kinderbegeleider zijn functie beroepsmatig uitoefent of in een kwalificerend traject duaal leren”.

⁹ Zie, naast de reeds vermelde bepalingen, bijvoorbeeld de artikelen 11, 36, 40 en 43.

6. In eerdere adviezen heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, er reeds op gewezen dat richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 ‘betreffende de diensten op de interne markt’ (hierna: dienstenrichtlijn) van toepassing is op een aantal particuliere organisatoren van kinderopvang die daartoe erkend en gesubsidieerd worden door de Vlaamse Gemeenschap.¹⁰

Gelet hierop moet worden nagegaan of de vergunningsvoorwaarden bedoeld in artikel 6 van het decreet van 20 april 2012, zoals die worden uitgevoerd in het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, voldoen aan de eisen vervat in de artikelen 10 en volgende van de dienstenrichtlijn. Naar luid van artikel 10, lid 2, van de richtlijn dienen de vergunningsvoorwaarden in het algemeen niet-discriminatoir te zijn, gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang, evenredig met die reden van algemeen belang, duidelijk en ondubbelzinnig, objectief, vooraf openbaar bekendgemaakt, alsook transparant en toegankelijk.

Bepalingen die neerkomen op een eis waarbij een minimumaantal werknemers wordt vastgesteld, zoals bedoeld in artikel 15, lid 2, f), van de dienstenrichtlijn, zijn bovendien slechts toegelaten indien zij voldoen aan de voorwaarden van artikel 15, lid 3, van de richtlijn, met name het non-discriminatiebeginsel, de noodzakelijkheid en de evenredigheid. De eis dat de verantwoordelijke en het vereiste aantal kinderbegeleiders hun functie beroepsmatig uitoefenen, lijkt een dergelijke bepaling.¹¹

De gemachtigde gaf de volgende verantwoording van deze eis in het licht van de dienstenrichtlijn:

“Deze eis kan inderdaad verantwoord worden in het kader van de dienstenrichtlijn op basis van volgende motieven:

- Het beroepsmatig (en dus niet op vrijblijvende/occasionele manier) tewerkgesteld zijn, is **noodzakelijk** om de kwaliteit van de kinderopvang te waarborgen. Personen die niet beroepsmatig bij een organisator werken, doen dit voor korte tijdspannes (vb. slechts gedurende enkele uren per week), niet structureel (vb voor enkele weken of maanden). Deze personen gaan geen enkel duurzaam engagement aan om zich ten volle aan de begeleiding van de kinderen te wijden.

Met deze personen wordt dan ook geen duurzame professionele samenwerking uitgebouwd. Zij krijgen geen inwerkingstraject zoals medewerkers, zij worden niet betrokken bij teamvergaderingen,... Omwille van de aard van hun samenwerking, kennen deze personen ook niet de details van de werking, de eigenheid van de verschillende kinderen, de gehanteerde procedures om de vereiste kwaliteit te behalen, enz. Dit ondermijnt de kwaliteit. Dit verantwoordt dan ook dat de voorwaarde nodig is

¹⁰ Zie bijvoorbeeld adv.RvS 71.108/1 van 24 maart 2022 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, wat betreft enkele aanpassingen in het kader van beleidsvoerend vermogen en in het kader van de kwalificatievoorwaarden’, opmerking 3; adv.RvS 57.704/3 van 14 juli 2015 over een ontwerp van besluit dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 9 oktober 2015 ‘tot wijziging van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, het Subsidiebesluit van 22 november 2013 en het Procedurebesluit van 9 mei 2014’, opmerking 7.

¹¹ Vgl. adv.RvS 49.958/1/V van 2 augustus 2011 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 20 april 2012, *Parl. St.* Vl. Parl. 2011-12, nr. 1395/1, 122, opmerking 17.

om een dwingende reden van algemeen belang, meer bepaald van alle kinderen in de kinderopvang.

- Niet-discriminatoire:

Personen in een gelijke situatie worden gelijk behandeld.

Alle personen die als zelfstandige, als werknemer (dit kan in verschillende soorten arbeidsovereenkomst: gewone werknemer, huisarbeid, studentenarbeid,...) of in het specifiek sociaal statuut van de onthaalouder tewerkgesteld zijn, hebben een overeenkomst waarbij duidelijke afspraken zijn dat deze personen als beroep bepaalde opdrachten uitvoeren tegen betaling van een loon/vergoeding.

Personen die niet in één van die drie statuten werken, doen dit bijgevolg niet als beroep en zijn dus niet “gelijk” en kunnen daardoor anders behandeld worden.

Binnen deze groep zijn er de statuten binnen het duaal leren, waarbij een specifieke context voorhanden is dat personen een leervergoeding krijgen, de organisator sociale verplichtingen heeft en de medewerker ook bepaalde sociale rechten opbouwt (vb vakantie). Er zijn nog andere gelijkenissen met arbeidsovereenkomst: vb schorsing van de overeenkomst om zelfde reden, melding van ziekte zoals voorzien in het arbeidsreglement, een gewaarborgde leervergoeding bij ziekte. Om die reden wordt vastgesteld dat dergelijke overeenkomst meer aansluit bij een beroepsmatige tewerkstelling zoals een werknemer en wordt net omwille van het gelijkheidsbeginsel, dit wel aanvaard als beroepsmatig.

- Evenredig

Hiervoor kan in de eerste plaats verwezen worden naar de motivering bij de noodzakelijkheid van de voorwaarde (hoger). Het doel is een duurzame kwaliteit realiseren in de kinderopvanglocatie. Rekening houdend met dat doel, is het niet onevenredig te stellen dat een organisator een team moet samenstellen met personen die de taak als kinderbegeleider beroepsmatig uitoefenen.

- Duidelijk en ondubbelzinnig

In de regelgeving is de voorwaarde duidelijk bepaald.

- Objectief

Verwijzend naar het doel van de bepaling en de inhoud ervan, is duidelijk dat het een objectieve voorwaarde is.

- Vooraf openbaar bekendgemaakt, transparant en toegankelijk

De voorwaarde is opgenomen in de regelgeving die publiek gemaakt wordt. Daardoor is die voor iedereen gekend naar inhoud en is het mogelijk voor iedereen om zich hieraan te conformeren.”

Mits de formulering van de eis wordt verduidelijkt zoals vermeld in opmerking 5, kan de maatregel in het licht van de dienstenrichtlijn als verantwoord worden beschouwd.¹²

7. Door de opheffing bij artikel 28 van het ontwerp van artikel 58 van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 wordt afgestapt van het systeem van algemene oproepen om een

¹² Op grond van artikel 15, lid 7, van de dienstenrichtlijn dienen de lidstaten de Europese Commissie in kennis te stellen van alle nieuwe wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die in lid 6 bedoelde eisen bevatten, alsmede van de redenen voor die eisen. Die kennisgeving belet de lidstaten niet de betrokken bepalingen vast te stellen.

aanvraag van een subsidiebelofte voor de basissubsidie in te dienen voor kinderopvangplaatsen onder het systeem van het inkomenstarief. In plaats daarvan wordt voorzien in een regeling waarbij aanvragen, zoals voor de kinderopvangplaatsen waarvoor met een vrije prijs wordt gewerkt, op elk moment kunnen worden ingediend, zolang er nog budget beschikbaar is. Op grond van het door artikel 31 van het ontwerp te wijzigen artikel 61, tweede lid, van dat besluit, worden deze aanvragen door het agentschap behandeld in de volgorde waarin zij worden ontvangen.

De ontworpen regeling berust aldus op het principe “wie eerst komt, eerst maalt”. In een dergelijk systeem kan het tijdstip van indiening van de aanvraag bepalend zijn voor het al dan niet verkrijgen van een subsidie of voor de omvang ervan.

Deze wijze van toewijzing van de subsidie kan op gespannen voet staan met het gelijkheidsbeginsel.

Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is een verschil in behandeling slechts verenigbaar met de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, wanneer dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie is geschonden wanneer er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

Gevraagd of het tijdstip van de aanvraag een pertinent criterium vormt voor de toewijzing van middelen inzake kinderopvang, en welke verantwoording bestaat voor de mogelijke verschillen in behandeling die daaruit kunnen voortvloeien, antwoordde de gemachtigde:

“Het is de bedoeling dat er jaarlijks voldoende budget voorhanden is om aan alle aanvragen tegemoet te komen. Bij het open budget dat er afgelopen jaren reeds was voor de basissubsidie voor de kinderopvang met vrije prijs, is het principe nooit toegepast geweest.”

Deze verantwoording steunt op het uitgangspunt dat voldoende middelen beschikbaar zullen zijn om aan iedere aanvraag tot subsidie een gunstig gevolg te geven. Indien dit daadwerkelijk het geval is, zal er vanzelfsprekend geen probleem rijzen in het licht van het gelijkheidsbeginsel. De verantwoording biedt evenwel geen antwoord op de vraag of het tijdstip van de aanvraag een pertinent en voldoende criterium vormt voor de toewijzing in geval er in een gegeven jaar niet voldoende middelen beschikbaar zouden zijn. Het feit dat in de ontworpen regeling verwezen wordt naar de voorwaarde van voldoende beschikbaarheid van het budget, geeft aan dat deze hypothese niet uitgesloten wordt.

Het komt de stellers bijgevolg toe na te gaan of voor de ontworpen regeling een pertinente verantwoording kan worden geboden. Indien dit niet het geval is, moet de ontworpen regeling worden aangepast.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

8. Het opschrift van de tekst moet nauwkeurig zijn.¹³ Vermits de “verschillende besluiten van de Vlaamse Regering van het beleidsveld opgroeien” die in dit geval gewijzigd worden, allemaal betrekking hebben op “de kinderopvang van baby’s en peuters”, strekt het tot aanbeveling dit tot uitdrukking te brengen in het opschrift.

Aanhef

9. De rubriek “Rechtsgronden” van de aanhef dient in overeenstemming te worden gebracht met wat hiervoor is opgemerkt over de rechtsgrond van het ontworpen besluit.

10. De wetsgeschiedenis van het als deel van de rechtsgrond te vermelden artikel 12, § 1, tweede lid, van het decreet van 20 april 2012 dient te worden aangevuld met een verwijzing naar de wijziging van deze bepaling bij het decreet van 19 december 2025.¹⁴

Artikel 3

11. Artikel 3 van het ontwerp strekt ertoe om de inleidende zin van artikel 13/0, tweede lid, van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013 te wijzigen om te preciseren dat dit lid enkel betrekking zou hebben op de voorwaarde in verband met het beleidsvoerend vermogen, vermeld in het eerste lid, en niet op het aspect van de integriteit.

Volgens de inleidende zin van artikel 6, § 1, tweede lid, van het decreet van 20 april 2012, dat een sterk gelijkaardige inhoud heeft als artikel 13/0 van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, heeft dat tweede lid evenwel betrekking op “de voorwaarden, vermeld in het eerste lid,” waarbij zowel de integriteit als het beleidsvoerend vermogen worden bedoeld.

Artikel 13/0 van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013 dient op dit punt in overeenstemming te zijn met artikel 6, § 1, van het decreet van 20 april 2012, waardoor de ontworpen wijziging geen doorgang kan vinden.

¹³ Zie *Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, aanbeveling 14.1, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

¹⁴ Zie artikel 15 van het decreet van 19 december 2025 ‘tot wijziging van de regelgeving over het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin’.

Artikel 5

12. De aan artikel 40, § 1, van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013 toe te voegen zin wordt het best, net als de reeds bestaande zin van die bepaling, in het enkelvoud geformuleerd.

Artikel 8

13. Het is duidelijker om in artikel 8 van het ontwerp te preciseren dat de ontworpen zinsnede in artikel 52 van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013 ingevoegd wordt na de eerste vermelding van het woord “ondernemingsnummer”, vermits, enerzijds, het woord “ondernemingsnummer” in artikel 52 twee keer voorkomt, en, anderzijds, op die wijze duidelijk is dat de nieuwe zinsnede een deel zal vormen van de eerste zin van dat artikel en dus moet worden ingevoegd voor het leesteken.

Artikel 9

14. In de wetshistoriek van artikel 59, eerste lid, 3°, van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, zoals vermeld in artikel 9 van het ontwerp, dient te worden vermeld dat het betrokken artikel “opnieuw opgenomen” of “hersteld” werd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2023 in plaats van “ingevoegd”.

Artikel 10

15. In het ontworpen artikel 63 van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013 dient de woordgroep “als de organisator aantoon dat hij de veiligheid en de kwaliteit voldoende waarborgt” te worden verplaatst van punt 1° van het eerste lid naar de inleidende zin van dat lid, aangezien het een voorwaarde betreft die, op grond van artikel 6, § 7, van het decreet van 20 april 2012, eveneens geldt voor de in punt 2° van dat lid vermelde afwijkingen.

Het thans ontworpen tweede lid bestaat uit één zin die geen afzonderlijk lid behoort te vormen, maar die dient te worden opgenomen in punt 2° van het eerste lid, aangezien deze uitsluitend betrekking heeft op de daarin bedoelde afwijkingen. De verwijzing naar het eerste lid kan bijgevolg worden geschrapt.

Het is voorts niet duidelijk waarom de eerste zin van het ontworpen derde lid, dat het tweede lid zou worden, in tegenstelling tot de tweede zin ervan, wordt beperkt tot de afwijking vermeld in het eerste lid, 1°. Dit moet worden herbekeken en desgevallend worden aangepast.

Artikel 11

16. In het ontworpen artikel 1, 14°/1/1, van het Subsidiebesluit van 22 november 2013 (artikel 11 van het ontwerp) dient te worden verwezen naar de subsidie vermeld “in de artikelen 50/6 en 50/7” in plaats van enkel “in artikel 50/7”.

Artikelen 11 en 12

17. Vermits de artikelen 50/6 en 50/7 van het Subsidiebesluit van 22 november 2013 worden opgeheven bij artikel 12 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2024 ‘tot wijziging van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013 en het Subsidiebesluit van 22 november 2013 in het kader van de uitvoering van de septemberverklaring van de Vlaamse Regering van 2023’ dat in werking zal treden op 1 januari 2027 (zie artikel 14, tweede lid, van dat besluit), rijst de vraag of het niet coherenter is om ook reeds in de opheffing te voorzien van de ontworpen artikelen 1, 14°/1/1, en 7/1, vierde lid, van het Subsidiebesluit van 22 november 2013 op die datum.

Artikelen 13 en 14

18. Het ontworpen artikel 7/2 van het Subsidiebesluit van 22 november 2013 maakt gewag van het *toekennen* van een subsidie aan een organisator. De in de bepaling opgenomen voorwaarden lijken evenwel inhoudelijk veeleer betrekking te hebben op de voorwaarden waaronder een eenmaal toegekende subsidie kan worden behouden.

Ook uit de toelichting in de nota aan de Vlaamse Regering bij deze artikelen blijkt dat met deze bepaling wordt beoogd het agentschap toe te laten in te grijpen wanneer een organisator de acties of projecten niet realiseert waartoe hij zich in het kader van een subsidieaanvraag heeft geëngageerd en op grond waarvan een subsidie werd toegekend.

Het verdient dan ook aanbeveling om deze bedoeling duidelijker tot uitdrukking te brengen in de formulering van artikel 7/2 van dat besluit, bijvoorbeeld door te bepalen dat een organisator die een subsidie toegekend heeft gekregen, hierop slechts aanspraak kan blijven maken zolang hij aan de daarin gestelde voorwaarden voldoet.

Artikel 14

19. In de inleidende zin van artikel 14 van het ontwerp moet gesproken worden over een “nieuw eerste en tweede lid” die worden ingevoegd, in plaats van enkel een “eerste lid” dat wordt ingevoegd, en dient in het eerste streepje van het ontworpen in te voegen eerste lid een spatie te worden toegevoegd tussen de woorden “groepsopvang” en “als”.

Artikel 23

20. De inleidende zin van artikel 23 van het ontwerp moet worden aangevuld met de wetshistoriek van de te wijzigen bepaling die werd ingevoegd bij besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2024.

Artikel 24

21. In punt 1° van artikel 24 van het ontwerp dient te worden verwezen naar een besluit van de Vlaamse Regering van “10 april 2020” in plaats van “14 april 2020”.

22. In de nummering van het artikel ontbreekt een punt 4°.

Artikel 25

23. De in de inleidende zin van artikel 25 van het ontwerp vermelde wetshistoriek van het te wijzigen onderdeel van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 dient te worden gecorrigeerd. Titel 2, hoofdstuk 2 werd het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 september 2025.

Artikel 26

24. Voor de leesbaarheid van de betrokken bepaling wordt de door artikel 26, 2°, van het ontwerp in artikel 44, § 1, eerste lid, 5°, van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 in te voegen zinsnede beter pas na de woorden “wordt gevraagd” ingevoegd, en dat zonder het woordje “en” achteraan. Voorts moeten de woorden “van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013” in de ontworpen zinsnede worden toegevoegd na de woorden “artikel 13/0” en na de woorden “artikel 24”.

25. Artikel 26 van het ontwerp moet worden aangevuld om de zinsnede “artikel 63, eerste lid, 4°” in artikel 44, § 2, eerste lid, van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 te vervangen door de zinsnede “artikel 63, eerste lid, 2°”.

Artikel 27

26. De in de inleidende zin van artikel 27 van het ontwerp vermelde wetshistoriek van het te wijzigen artikel van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 moet worden gecorrigeerd door de zinsnede “ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 oktober 2015,” weg te laten, vermits het artikel toen niet werd ingevoegd, maar het voorwerp was van een niet meer actuele vervanging.

Artikel 39

27. Het verdient aanbeveling om de ontworpen artikelen 107/3 en 107/4 van het Procedurebesluit van 9 mei 2014, naar het voorbeeld van het bestaande artikel 107/1, tweede lid, aan te vullen met een nadere regeling voor het in kennis stellen van de betrokken organisatoren.

Artikelen 40 en 41

28. De stellers van het ontwerp dienen de voortgang van het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over het toezicht op en de handhaving van de naleving van de vergunnings- en subsidievoorwaarden voor de kinderopvang van baby’s en peuters door Opgroeien regie’, waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, advies 78.544/16 van 22 december 2025 heeft uitgebracht, op te volgen, en wanneer dit aangenomen zou worden, de verwijzing daarnaar in het ontworpen artikel 107/5, eerste lid, van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 aan te vullen.

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 41, 2°, van het ontwerp.

29. In het ontworpen 107/6, eerste lid, van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 moet worden verwezen naar artikel 107/5 in plaats van naar artikel 107/4.

Artikelen 42 en 44

30. De in artikel 42 van het ontwerp vermelde wetshistoriek van het te wijzigen onderdeel van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 moet worden gecorrigeerd door te verwijzen naar het besluit van de Vlaamse Regering van “29 januari 2021” in plaats van “19 januari 2021”.

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 44 van het ontwerp.

Artikel 45

31. Het strekt tot aanbeveling in artikel 45 van het ontwerp gewag te maken van organisatoren “aan wie een nog geldende afwijking werd toegekend” in plaats van organisatoren “die een afwijking hebben”. Voorts wordt het best voor de zinsnede die aanvangt met “, tenzij...” gepreciseerd dat zij hun recht op die afwijking behouden “onder de in dat artikel bepaalde voorwaarden”, vermits in het bestaande artikel 63, derde tot vijfde lid, van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013 nog andere gronden tot verval van deze afwijkingen zijn opgenomen dan enkel de stopzetting met toepassing van het ontworpen artikel 63, laatste lid, van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013.

Artikel 46

32. Artikel 46, 1°, van het ontwerp strekt ertoe de in artikel 40 van het ontwerp opgenomen procedure tot het aanvragen van een eenmalige forfaitaire vergoeding op grond van artikel 19, achtste lid, van het decreet van 20 april 2012 uitwerking te verlenen met ingang van 1 januari 2026. Een dergelijke ingreep is echter overbodig. Het tijdstip waarop het incident zich heeft voorgedaan, waarover de aanvraag kan worden ingediend, wordt niet bepaald door de inwerkingtreding van de procedure.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Ilse ANNÉ

Wouter PAS